

[Ministeren for skatter og afgifter]

be en tiltrængt ro og tryghed om pensionsopsparingen.

Det må i denne forbindelse fremhæves, at afgiften som omtalt nedenfor i princippet kun skal påhvile den del af afkastet, der kan henføres til opsparing foretaget efter udgangen af 1982, således at der altså tages et særligt hensyn til opsparing, der er foretaget tidligere. Endvidere tages der et særligt hensyn til de tidligere indgåede aftaler om livrenter uden ret til bonus, idet den del af forsikringsselskabernes afkast, der kan henføres til disse livrentekontrakter, fritages for afgift.

Realrenteafgiften skal omfatte livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde samt ATP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Den sociale Pensionsfond. Endvidere skal afgiften påhvile indehavere af visse skattebegünstigede opsparingskonti i pengeinstitutter. Det drejer sig om pensionsopsparingskonti, selvpensioneringskonti og indekskonti. Det er således den samme kreds af livsforsikringsselskaber, pensionskasser og kontohavere i pengeinstitutter, som er omfattet af loven om den midlertidige formueafgift af visse pensionskapitaler m.v.

Afgiften omfatter i første række afkast af obligationer, pantebreve og andre fordringer.

Undtaget fra afgiften er afkast af aktier og fast ejendom. Også afkast af indeksobligationer udstedt af realkreditinstitutter og Kreditforeningen af Kommuner i Danmark er fritaget for afgiften. Herved tilskyndes pensionskasser og livsforsikringsselskaber m.v. til at foretage aktiv investering i erhvervslivet og boligsektoren.

Det afgiftspligtige afkast omfatter de renter af obligationer m.v., der er påløbet i afgiftsåret. Endvidere omfattes kursgevinster af afgiften. Så længe værdipapiret ikke sælges eller indfries, omfatter afgiftspligten dog kun den årlige kursstigning, der er en følge af, at restløbetiden for værdipapiret bliver kortere, den såkaldte matematiske kursstigning. Denne opskrivning af kurserne sker så vidt muligt på grundlag af anskaffelsesummerne. Når værdipapiret realiseres eller indfries, indgår forskellen mellem den således opskrevne kursværdi og salgs- eller indfrielsessummen som kursgevinst eller -tab i afgiftsgrundlaget. Kursgevinst ved salg indgår ikke straks i afgiftsgrundlaget, men overføres til en særlig saldo, hvoraf de 30 pct. hvert år medregnes til afgiftsgrundlaget.

Også afkast af certifikater i investeringsforeninger, der hvert år udlodder deres formueafkast, indgår i afgiftsgrundlaget. Det gælder dog ikke, hvis den udloddende investeringsforening eller afdeling af denne udelukkende har placeret sine midler i værdipapirer, hvis afkast er fritaget for afgift. Derimod skal der ikke betales afgift af afkast fra certifikater i de akkumulerende investeringsforeninger.

Renteudgifter kan fradrages ved opgørelsen af afkastet. Omkostninger ved formueadministration og lignende kan fradrages, derved at der ved fastsættelsen af afgiftssatsen gives et skematisk fradrag.

Afgiften beregnes med en procent, der fastsættes for ét år ad gangen på grundlag af den gennemsnitlige afkastprocent af obligationsbeholdningerne i de største afgiftspligtige institutioner. Som nævnt pålægges der kun afgift i de år, hvor den gennemsnitlige afkastprocent overstiger prisstigningerne med mere end $3\frac{1}{2}$ procentpoints. Afgiftssatsen beregnes da som forholdet mellem den overskydende afkastprocent og den fulde gennemsnitlige afkastprocent. Den således opgjorte procent reduceres dog med et skematisk beregnet omkostningsfradrag, idet procenten ganges med 0,99.

Ved at fastsætte afgiftssatsen på denne måde for ét år ad gangen kan afgiften afpasses efter udviklingen i realrenten, uden at det bliver nødvendigt at anvende meget høje marginale afgiftssatser. Den institution eller opsparer, der har placeret sine midler bedre end gennemsnittet, får herved mulighed for at opnå en realforrentning efter afgift på mere end $3\frac{1}{2}$ pct.

Hvis prisstigningerne overstiger den gennemsnitlige afkastprocent, kan der ske fremførsel af en negativ afgift i fem år.

Afgiften skal efter forslaget beregnes af årets løbende afkast. Derfor skal afgiftssatsen være beregnet inden afgiftsårets begyndelse, og derfor skal den gennemsnitlige afkastprocent og prisudviklingen i perioder forud for afgiftsåret lægges til grund ved beregningen af afgiftssatsen.

Som nævnt skal den del af afgiftsgrundlaget i de enkelte institutioner og opsparingsordninger, der kan henføres til opsparing foretaget før den 1. januar 1983, i princippet friholdes for afgiften.